palukest ka körwa. Se oli poisil wäga moka pärast. Siis tema läks pääwal jälle oma teed. Aga mis teed need olid, mis tema käis? Pääwa otsa ta kerjas ehk wedeles muidu teiste lastega linna ulitsad kaudu, tegi wallatust ja koerust. Wahest läks tema ka maale, marju otsima ehk muidu metsa hulkuma. Kohtu poolest oli temale kül üks sep waese-lapse käemeheks seatud, aga se oli, paragu Jumal, joomakoer, ja ei kuulanud tema järel ka mite enam, kui teised linna rahwas. Õpetaja oli ka juba wana, haiglane mees, kes enam ei saanud palju niisuguste asjade järel kuulata. Nenda oli Jaagup üsna oma enese hooleks. Ei tema ei teadnud ei Jumalat ega inimesi karta, muid' kui aga öö ja marjaaea-wahid, ja nende eest ennast kawalaste hoida öpis tema pea. Se oli poisil ka wäga tarwis teha, sest homiku köidu aeal ja öhtu koiwalgel puges pois aeadest läbi ehk ronis üle müüri, et tema enesele linna kodanikute aeadest öuni ja marju saaks korjata. Selle töö juures oli tema ni kawal, et teda ilmas kätte ei saadud. Tema hakas aga ka talwe peale mötlema ja kerjas omale riided ja kingi. Seda möistis tema ka pea ära, et inimesed enam tema peale halastasid ja rohkemaste andsid, kui temal hilbud ja nartsud ümber olid, kui siis, kui temal terwemad riided seljas olid. Sellepärast pani tema terwemaid ja paremaid asju, mis temale anti körwale. Wana

õenes puu, mis tema metsas oli leidnud, oli temal kirstu, aida ja kapi eest, senna korjas tema oma warandust ja wötis sealt wälja kui tarwis läks.

Wahest teenis tema enesele ka möned kopikad ja sai paremat suutäit suhu pista, kui ühel ehk teisel natukese abiks oli, wet ja puid kandmas ehk kergemat tööd tehes. Aga seda teenitud raha tema ei hoidnud mite tarwilise asjade ostmiseks, waid pillas seda saija-ja mu tühja maijuse asja peale ära. Ihu poolest oli tema prisk ja tugew. Ja et tema ka tulise waimuga ja wäga äkilise wiha meelega oli, sellepärast kartsid teised poisid teda wäga. Nenda elas tema juba paar aastat linnas edasi ja oli seesugune elu wäga poisi meele pärast, et temal lootus oli, et tema ilmas otsa ei saaks. Korraga aga läks lugu ometegi teiseks.

Ühel öhtul, kui Jaagup parajaste ülema kohtuwanema marja-aedas wäga magusa ploomipu al istus ja marju, mis moka pärast oli teist teise järele suhu pistis, astus waht' tasaketse tema selja taha ja wöttis poisi kinni. Pois pandi öösels wangi kotta, mis sugugi tema meele pärast ei olnud. Teisel pääwal wiidi kohtu ete. Seal tunnistati siis järel, kes ja kust tema olle. Selle läbi sai siis ka awalikuks, et tema üheteistkümne aastane ja weel kusgil koolis ep olnud käinud ja ka et sep temale enne jo kohtu poolest käemeheks oli seatud. Kohus möistis, et sep teda pidi enese